

Het ongelukkige dorp Millingen in 1805

Dordrecht, den 18 Januarij. De berichten van de boven-rivieren zijn heden minder gunstig als voor enige dagen; het geen, waarvoor wij in onze Courant van gepasseerden Dinsdag onze vrees, bij den tegenwoordigen kwakkelwinter, te kennen gaven, schijnt gebeurd te zijn, te weten, dat door het menigvuldig afkomend ijs, 't welk zich nergens kon zetten of aaneen vriezen, hier en daar, door gedurig over of onder malkander heen te schieten, eindelijk verstoppen en ijsdammen ontstaan zijn, die in sommige streken van ons vaderland zeer noodlottig dreigen te worden. Bijzonder schijnt het ongelukkige dorp Millingen, 3 à 4 uren boven Nijmegen aan den Rhijn gelegen, aan het gevaar blootgesteld te zijn. De dijk, welke aan dien kant ligt, is laag en slecht gesteld, terwijl aan de tegenoverzijde der rivier de

dijken hoog en sterk zijn. Daar nu, even beneden Millingen, nog voor het punt van separatie van Rhijn en Waal, een gedugte ijsdam zit, zo moet men natuurlijk voor Millingen het ergste vrezen. De ingezetenen, die meestal zeer arm zijn, zijn buiten staat om hunnen dijk naar behoren te hogen en te versterken, en hebben dus reeds, daar er voor hun, ingeval van overstroming, geen redden op zou zijn, een begin gemaakt van met hun vee en goed naar het Kleefsche gebergte te vlugten. Men weet, dat bij Millingen in vorige jaren reeds 3 doorbraken hebben plaats gehad, waardoor dat dorp een aantal huizen verloren heeft; die, waardoor het thans bedreigd word, kan Millingen geheel vernielen, indien de goede Voorzienigheid zulks niet genadig verhoed.

Bericht uit de Dordrechtsche Courant van 19 januari 1805.